



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. února 2017 v senátu složeném z jeho předsedy JUDr. Petra Vaněčka, Ph.D., a přísedících JUDr. Květoslava Gregora a Mgr. Jaroslavy Fořtové *t a k t o* :

Obžalovaný

XXX

nar. XXX ve XXX, trvale bytem XXX, t.č. XXX, státní příslušník XXX,

je v i n e n , ž e

dne 7. 5. 2016 kolem 23.30 hodin v odbavovací hale Českých drah v Pardubicích pod záminkou pozvání na kávu vylákal XXX ven, přičemž mezi lihovarem Hobé a skate parkem na ulici kpt. Bartoše ji omezil v pohybu, když ji uchopil za krk a povalil na zem, začal jí říkat, že je stará kurva a stará mrcha, ať se nevzpouzí, že si vykoná svoji potřebu a pak může jít, následně po poškozené XXX požadoval orální sex, a poté, co toto odmítla, poškozené, která mu kladla slovní a fyzický odpor a která jej prosila, aby ji nechal být, z levé nohy vysvlékl elastické kalhoty a kalhotky a zul botu, sám se také vysvlékl a na poškozené vykonal soulož, a tímto jednáním poškozené XXX způsobil drobný škrábanec na krku vpředu vpravo a bolestivost v zadní poševní stěně, což si vyžádalo lékařské ošetření v Pardubické nemocnici,

t e d y

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, a uvedený čin spáchal souloží,

č í m ž s p á c h a l

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání čtyř (4) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Odůvodnění:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podal obžalobu na XXX pro jednání popsané ve výroku rozsudku, kterým se jmenovaný měl dopustit zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k následujícím zjištěním a závěrům:

Sám obžalovaný využil v hlavním líčení svého práva a k věci nevyprávěl. Soud proto v souladu s § 207 odst. 2 tr. řádu přečetl jeho dřívější výpovědi, v nichž spáchání zločinu popřel.

Při výslechu v přípravném řízení obžalovaný vypověděl, že v předmětnou dobu na vlakovém nádraží v Pardubicích byl. Prázdné lahve od piva si vyměnil za plné, koupil dvě piva, která na nádraží vypil ve společnosti muže a ženy, které nezná jménem. Muže si pamatuje, že chodí do Denního centra a ta žena tam taky párkrát byla. Přestože vypil nějaké pivo i víno, byl v pohodě. V průběhu debaty řekl, zda si s ním někdo nepůjde zakouřit venku před halu a ta ženská řekla, že s ním půjde. Vyšli spolu dveřmi u pekárny a šli k plotu u venkovní restaurace. On si ubalil cigáro, jí dal také jedno a potom ta ženská někam odešla. Obžalovaný tvrdil, že neví, jakým směrem šla, když on se potom motal před nádražní halou, kde vybíral popelníky, šel směrem k poště, chodil kolem fontány, což bylo docela dlouho, přesný čas neví. Potom se se vrátil do haly, lehl si na hlavičku a na chvíli usnul. Vzbudila jej ostraha a vyhodila ven, když venku si dal cigaretu a zase se vrátil do haly, kde jej sebrala policie. Popírá, že by tu ženskou zval na nějakou velkou kávu, neboť u sebe neměl žádné peníze, popírá, že by se dopustil znásilnění, toho dne neměl s tou ženskou nic, ani s žádnou jinou ženskou. Na XXX i v Čechách je bezdomovcem a živí se brigádně.

U hlavního líčení konaného dne 13.9.2016 obžalovaný při výslechu svoji výpověď pozměnil, když tvrdil, že byl z otázek policie zmaten a připouští, že skutečnosti tam uváděl jinak, když si nemohl vzpomenout, co se přesně odehrálo. Ve výpovědi potvrdil, že si šel na nádraží koupit pivo, když měl nějakých pár korun, koupil si dvě piva a šel si k XXX sednout. Pivo mu nabídl a povídali si. Z druhé strany seděla nějaká ženská, ta paní XXX. On řekl, že si jde zapálit, jestli se někdo přidá. XXX se nepřidal, paní XXX ano. Neměla cigaretu a tak jí také jedno ubalil a zapálil si s ní. Následně jej poškozená následně požádala, zda by jí šel vyprovodit, neboť řekla, že se bojí. On sice nerad někoho vyprovází, šel si po své cestě, říkal, že jde směrem na Polabiny a ona že taky, že tam má nějakou kamarádku. V této výpovědi již potvrdil, že šli po chodníku směrem k mostu a on po nějakých pár metrech odbočil doprava, vzal to přes park a šel si hledat svoje flašky. Rozešli se před tím skateparkem a nevšiml si, kam šla ta paní. Připadala mu trošku zmatená, jako by byla pod vlivem alkoholu. On našel pár flašek a za tyto si chtěl na hlaváku koupit ještě dvě piva, avšak

na nádraží jej chytili policajti. Toho dne měl v hlavě to, kde bude spát, neboť svoje místo našel ten den odpoledne vypálené. Neví, proč byl poškozenou a XXX identifikován jako pachatel, možná proto, že byl zrovna na hlaváku, možná proto, že s ním odešla. Nejdříve u hlavního líčení tvrdil, že paní XXX tam viděl poprvé, neviděl ji ani v Denním centru, po předestření výpovědi z přípravného řízení připustil, že si ji mohl trošku pamatovat, že tam chodila, nebavil se tam s ní. Dále obžalovaný potvrdil, že byl opakovaně trestně stíhán, a to za krádež, potom za loupež, byl i ve výkonu trestu odnětí svobody, avšak již si nepamatoval podrobnosti. I z tohoto tvrzení je zřejmé, že obžalovaný nepřipouští jakékoliv násilné jednání vůči ženám v sexuální oblasti, což jednoznačně zachycuje jeho rejstřík trestů, jak bude rozebráno níže.

Výpověď obžalovaného však soud vyhodnotil jako důkaz nevěrohodný. Zejména soud musel hodnotit změnu ve výpovědi učiněnou u hlavního líčení konaného dne 13.9.2016 oproti jeho výpovědi z přípravného řízení. Tuto změnu soud hodnotí jako ryze účelovou, když výpověď obžalovaný změnil poté, co již bylo z kamerových záznamů z městského kamerového systému evidentní a zjevné, že o svém pohybu v předmětnou dobu nevypovídal pravdu. Z kamerového záznamu je evidentní, že se tři osoby skutečně spolu baví, ale zejména je vidět, jak s poškozenou odchází z haly pryč, a to společně, odcházejí spolu plynule přes přechod, přes ulici Palackého na křižovatce u Hobé baru směrem k Polabinám, baví se spolu a odcházejí dál směrem ke skateparku. Následně je na kamerovém záznamu také zachyceno, jak se vrací hlavním vchodem do haly vlakového nádraží poškozená, vzápětí necelé dvě minuty přichází vedlejším vchodem právě obžalovaný a prochází vnitřním prostorem haly. Tato zásadní a ničím nezpochybnitelná zjištění ovlivnily výpověď obžalovaného, když věděl, že tato zjištění jsou jednoznačná a že musí připustit, že s poškozenou halu nádraží opustil a vydal se přesně směrem tam, kde mělo k trestnímu jednání dojít tak, jak jej od počátku neměnně popisuje poškozená. Po zhlédnutí kamerového záznamu sice jednoznačně osoby neidentifikoval, což při bližším zkoumání je také nezpochybnitelné, avšak připustil alespoň směr pohybu na kamerách zachycených osob, když při návratu těchto osob je identifikace již jednoznačná. Obžalovaný v žádné ze svých výpovědí nehovoří o nějakém problému, hádce či nesrovnalosti mezi ním a poškozenou, tvrdí, že si ji vůbec nevšiml, odešel si po svém a ona také, když dříve ji také prakticky vůbec neznal a vůbec se s ní nebavil, což tedy vylučuje i skutečnost, že by měla poškozená důvod obvinít z tohoto jednání právě obžalovaného.

Na základě úspěšného předvedení policií byla u hlavního líčení osobě vyslechnuta poškozená XXX. Ta uvedla, že ji na nádraží seznámil jeden bezdomovec s obžalovaným. Ona si chtěla koupit kávu z automatu a on řekl, že to kafe není dobrý, že u Intersparu je nějaká hospoda. Šla s ním směrem na skatepark, myslela si, že tam je nějaký bufet, ale nic tam nebylo. Před skateparkem ji obžalovaný povalil na zem. Stahoval ji kalhoty a kalhotky, u toho jí sprostě nadával. Potom došlo ke styku. Ona mu říkala, ať ji nechá být, že je stará ženská, ať si najde mladší. Říkala mu, že má zdravotní problémy, že je na tom psychicky špatně. On byl trochu opilý. Ona si na přirození držela ruku, hrozně to bolelo. On se potom zvedl a utíkal pryč a ona se potom nějak zmátořila a pak šla zpátky na nádraží. Na radu člověka na nádraží věc nahlásila na policii.

K dotazu soudu sdělila, že na policii si věc pamatovala lépe. Obžalovaného tehdy viděla poprvé. Z nádraží odcházela jenom s obžalovaným. Když odcházeli z nádraží, o sexu ani o tom, že spolu budou mít pohlavní styk, se nebavili. Bavili se jenom o té kávě. Šli pěšinkou, dostali se až na trávu, on ji pak zezadu chytil za záda, srazil na zem. Ona se hodně lekla. On ji říkal, že je stará mrcha. Pohlavní styk s ním mít nechtěla. K pohlavnímu styku přesto došlo. Nevzpomene si, jestli po ní chtěl jiné sexuální praktiky. K dotazu obhájce sdělila, že oblečení neměla poškozené ani zašpiněné.

S ohledem na vyjádření poškozené u hlavního líčení, že si již na detaily nepamatuje, byla u hlavního líčení přečtena její výpověď z přípravného řízení zachycená formou protokolu

za účasti obhájce obžalovaného. Poškozená ve výpovědi popsala, jakým způsobem se stala bezdomovkyní, popsala svůj vážný zdravotní stav. Jednoznačně vypověděla, že s ohledem na zdravotní stav a na léky, které užívá, alkohol dlouhodobě nepije. Toho dne po propuštění z nemocnice byla na nádraží v Pardubicích, vzala si dva prášky, co dostala v nemocnici a koupila si k tomu čaj. Zнала jednoho pána (XXX co pobývá také na nádraží, a ten ji seznámil člověkem, říkal, že to je XXX, dál neví, že se znají z hospody, že sbírá papír a prázdné láhve od piva (obžalovaný). Z výpovědi poškozené bylo zjištěno, že obžalovaný XXX chtěl, aby s ním šla na kafe, že někde v Polabinách vaří dobrou kávu, tak s ním šla. Před tím skateparkem je cestička do pole. Vyšli tedy z nádraží. Jen ona a obžalovaný. Ten, co je seznámil, říkal, že čeká kamaráda, že s nimi nepůjde. Šli směrem od nádraží na Polabiny. Odbočili na cestičku, kde dřív bylo letní kino. Byla tam tma. Obžalovaný šel první a ona šla za ním. Obžalovaný se na ni otočil a začal jí sprostě nadávat. Říkal, ty stará kurvo, ty stará mrcho, přestaň se vzpouzet, udělám si svoji potřebu a pak můžeš jít. Říkal, aby mu ho vykouřila, vyhonila, ale ona mu řekla, že to neumí, že to nikdy nedělala. Odmítla to dělat. Obžalovaný ji svlékal, kopl ho mezi nohy, on spadl, ale zvedl se, má větší sílu než stará nemocná ženská. Pak si ho honil sám. Ona v tu dobu byla na zemi, klečela a prosila ho, aby ji nezabíjel, že má dva syny, a brečela. Obžalovaný ji předtím chytl u krku, kde má bulku u jícnu a jí to hrozně bolelo. Obžalovaný ji chytl ze zadu, povalil jí a u velkého stromu ji začal svlékat. Obžalovaný ji složil na zem, sám si svlékl triko a trenýrky, a pak chtěl svléknout i ji. Svlékl ji ale jednu nohavici, protože jak ji svlékal, tak ji bolelo koleno, a obžalovaný jí už druhou nohu nesvlékl. Tu její svlečenou nohu si dal na své rameno a vykonal na ní soulož. Křičela a brečela, aby toho nechal, že jí to bolí, strkala si ruce dolů. Obžalovaný toho nenechal hned, ale až za chvíli. Už pět roků je rozvedená, přítele nemá, marodí a nemá zájem o muže. Pět let neměla pohlavní styk. Poté, co obžalovaný vykonal pohlavní styk, utekl cestičkou dál do města. Měla v kalhotkách zelené ubrousky, když dva z nich si on vzal a ona od policie ví, že tyto byly nalezeny dále u stromu. Ona se potom oblékla a šla k nádraží. Nemohla najít boty, trvalo jí to dlouho. Když došla na nádraží, obžalovaný tam seděl na lavičce, usmíval se na ni a pil pivo. Ona si ho nevšimla, došla si pro kapučíno a pak šla na druhou stranu do rohu, kde si sedla. Pak k ní přišel nějaký sekuriťák a bavil se s ní. Nevěděla, jak se taková věc oznamuje. Řekla mu, že šla s pánem na kafe, že jí nadával, že ji povalil, a že se choval divně. To, že měla pohlavní styk, to mu neřekla, styděla se. Ten sekuriťák zavolał městskou policii. Ví, že než policie přijela, tak obžalovaný chtěl ujet, naháněli ho někde u vlaku. Pak ho přivedli, viděla, koho zadrželi, byl to obžalovaný. Poškozená opakovaně zdůraznila, že se souloží nesouhlasila, že se bránila, říkala útočníkovi, že si to nepřeje, že má jen měsíc života, že má trápení se žaludkem, alergií a špatnou psychiku. Hlásila to proto, aby se to nestalo další ženě. Jednak ji bolela ta bulka u krku, když je za krk držel a zároveň se bránila proti pohlavnímu styku tak, že si strkala ruce dolů a prosila jej, aby toho nechal. Měl jako chlap větší sílu než ona nemocná, byl rychlejší a šikovnější. Tuto výpověď označila poškozená před soudem jako pravdivou.

S přihlédnutím ke zprávám založeným ve spise k úmrtí svědka XXX soud podle § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu přečetl výpověď tohoto svědka z přípravného řízení. Svědek ve výpovědi (zachycené formou protokolu sepsaného za účasti obhájce obžalovaného) potvrdil, že jak obžalovaného, tak poškozenou zná. Potvrdil, že toho dne seděli na nádraží všichni tři. XXX poškozenou zval na kafe a ona šla. Odcházeli východem vpravo, jak jsou taxíky a to někdy kolem půlnoci. Odcházeli, neví kam a vrátili se asi za dvě hodiny. Ona mu hned začala brečet, že co má dělat, že ji XXX znásilnil, že ji hodil do roští. On jí řekl, ať si dojde za sekuriťákem. Poškozená brečela, když on si na oblečení, ani na ni ničeho nevšiml. Ona za tím sekuriťákem šla, poté se vrátila a sedla si vedle něj. Sekuriťák přišel za XXX, který spal na lavičce, tento se najednou zvedl a rychlým krokem odcházel. Sekuriťák jej následoval ven a poté si jej zřejmě odvezla policie. Poté si přijela policie pro poškozenou a asi po dvou hodinách i pro něj. Toho dne měl určitě něco upito, ale nebylo toho tolik.

Za souhlasu stran přečetl soud výpověď svědka XXX. Ten potvrdil, že pracuje jako ostraha na nádraží Českých drah. Osoby obžalovaného, poškozené ani pana XXX nezná,

tato jména mu nic neříkají. Pamatuje si však, že jej paní požádala, aby zavolal policii, že byla údajně znásilněná. Tuto bezdomovkyni znal z nádraží, občas tam pobývala. Byla celá uplakaná, smutná a chtěla, aby zavolal policii. Poškozenou nikdy neviděl kouřit, či popíjet alkohol. I jemu označila muže, který měl být pachatelem, tato osoba se potom snažila utéci, avšak policie jej chytla. I výpovědí tohoto svědka byla identita obžalovaného jednoznačně ověřena, když pachatelem je právě obžalovaný a tohoto muže od počátku poškozená označila a byl policií zadržen a identifikován.

Znalecké posudky z přípravného řízení byly u hlavního líčení přečteny postupem dle § 211 odst. 5 tr. řádu. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, který vypracoval MUDr. Jan Kolomazník, bylo zjištěno, že obžalovaný XXX netrpí a nikdy v minulosti netrpěl žádnou duševní chorobou v pravém slova smyslu. Diagnostikována u něj však byla výrazná smíšená porucha osobnosti, je osobností dissociální, nezdrženlivou a nezodpovědnou. Byl konstatován letitý abusus alkoholu s nebezpečím rozvoje závislosti. Uvedená porucha osobnosti byla přítomna i v době činu, nikterak však nesnížila rozpoznávací ani ovládací schopnosti obžalovaného v době spáchání trestného činu. Vlivem prosté opilosti pak byly ovládací schopnosti obžalovaného sníženy, ale jen lehce, nepodstatně. Rozpoznávací schopnosti zůstaly i po požití alkoholu zachovány. V inkriminované době se nacházel ve stavu lehké až středě těžké opilosti, jednalo se o opilost prostou. Obžalovaný netrpí a nikdy v minulosti netrpěl žádnou sexuální deviací, což bylo prokázáno i pomocí provedeného falometrického vyšetření. Je schopen ovládat své sexuální touhy a pudy, je schopen sexuální zdrženlivosti. Preferovanými sexuálními subjekty jsou pro něj dospělé ženy. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který vypracovala MUDr. Michaela Málková, bylo zjištěno, že u poškozené XXX byla vyloučena duševní choroba v pravém slova smyslu, tj. psychóza, a to jak v přítomnosti, tak i v minulosti. V průběhu znaleckého vyšetření nebyly objektivizovány příznaky svědčící pro závislost na alkoholu či jiných psychotropních látkách. U poškozené byla konstatována smíšená porucha osobnosti - nezralá, emočně nestabilní, egocentrická, teatrální. U poškozené nebyly zjištěny příznaky charakteristické pro posttraumatickou stresovou poruchu, její paměť je bez hrubších poruch a intelekt v pásmu populačního průměru. Poškozená je v zásadě schopna správně vnímat prožívanou událost, tuto událost si správně zapamatovat a je s to ji i v zásadě správně reprodukovat. Nebyla zjištěna psychóza, mentální retardace či demence, které by měly s psychiatrického hlediska forenzní vliv na tyto její schopnosti. A konečně ze znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, který vypracovala Mgr. Lenka Čermáková (ve spolupráci se znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Michaelou Málkovou), pak bylo ověřeno, že u poškozené XXX nebyla zjištěna závažná duševní porucha (psychotické onemocnění) ani rozvinutá závislost na psychoaktivních látkách. U poškozené byla zjištěna přítomnost smíšené poruchy osobnosti. Posuzovaná je jedincem s rysy histriónskými, egocentrickými, emocionálně labilními a nezralými. Intelektové schopnosti jsou sníženy, ovšem nikoliv do pásma subnormy. Poškozená je spíše vzdělanostně zanedbána. V popředí klinického obrazu lze najít výraznou infantilitu, sebelítost, somatizační a hypochondrické tendence, celkovou mentální a intelektovou nerozvinutost, výraznou nepřizpůsobivost, sebestřednost a neschopnost starat se bez pomoci druhých o svoji budoucnost. Vůči své osobě je přecitlivělá, časté jsou u ní teatrální projevy a dramatizace, kterými upozorňuje na svoji (subjektivně) bezvýhodnou situaci a neštěstí, vynucuje si pozornost. Není však negativně a účelově manipulativní ve smyslu školení druhým, není pomstychtivá či zákeřná. Poškozená XXX je zvýšeně ovlivnitelná, důvěřivá, méně opatrná a prozíravá. Pro svoji zranitelnost je snadnou obětí jakéhokoliv zneužívání. Obtížně prosazuje a hájí své zájmy, tenduje k sociální submisi - podřizuje se. V určitých ohledech je lehkovážnější a méně zodpovědná, hledá pomoc ve svém okolí a do jisté míry jej činí za svůj osud zodpovědný. U poškozené nebyl zjištěn hrubý defekt v oblasti intelektové ani kognitivní. Je v zásadě nepatologicky orientovaná v realitě, je schopna vnímat své prožitky, pamatovat si je a jednoduchých způsobem o nich referovat. Vzhledem k typu osobnosti (některé histriónské rysy) lze připustit spíše neuvědomované, většinou nezáměrné zkreslování skutečnosti vlivem psychologických

kompenzačních obran. Jedná se zejména o mechanismy dramatinizování, racionalizace, somatizování a agradování. Na obecné úrovni znalkyně hodnotí věrohodnost poškozené jako sníženou, věrohodnost vztahující se k vyšetřovaným událostem lze považovat za zchovalou. Typické známky plně uvědomované lhavosti u poškozené prokázány nebyly. Tendence ke konfabulaci rovněž nebyly znalkyní shledány. Výpověď poškozené v inkriminované věci lze považovat za autentické vzpomínky na osobně prožitou událost. Poškozená byla schopna i po delší době znalkyním referovat o vyšetřovaném skutku s dobrou dějovou, personální, místní i časovou shodou (ve srovnání s protokolem o výslechu). Nižší schopnost spontánně líčit děj i s původně uváděnými detaily lze vysvětlit přirozeným rozostřením či vyhasínáním paměťových stop, které nepovažuje poškozená za podstatné. Výpověď poškozené je konstantní, konkrétně popisná, jednotlivé informace do sebe zapadají, navazují na sebe. Nebyly zjištěny fantazijní a fabulační prvky, které by její svědectví znehodnocovaly. Motivaci jejího jednání po činu považuje znalkyně za přiměřenou a pochopitelnou, ovlivnění jinými osobami pak spíše za nepravděpodobné. Poškozená je prostou, nekomplikovanou osobností bez sklonů k záměrnému škodění a pomstychtivosti. Nebyly u ní nalezeny dissociální osobnostní rysy ani výrazné poruchy charakteru, ve smyslu morálním a etickým. Znalkyně neshledala skryté motivační záměry, které by podporovaly případnou úvahu o křivém obvinění. Reakce poškozené před vyšetřovaným skutkem zcela koresponduje s její osobností - nízká prozřetelnost, lehkovážnost, ovlivnitelnost, naivita, nevyzrálost, požitkovost, i s aktuální životní situací. Dosud nikdy neměla podobnost zkušenost, na základě níž by se u ní dala očekávat vyšší opatrnost a obezřetnost. Reakci poškozené na prožívanou situaci sexuálního útoku lze hodnotit jako přiměřenou a to po stránce vlastního emočního prožívání, tak i vnějšího chování. Za základní pocity a emoce lze považovat strach, úzkost, bezmocnost, stud a prožívání fyzické bolesti. Následné postoje při vyšetřování opět odpovídají životní situaci a osobnosti poškozené. Skutek vnímá jako subjektivně vyřízený, ukončený a nemá potřebu se k němu vracet. Vůči nešetnému či nedůstojnému zacházení ze strany jiných osob má poměrně dobrou frustrační toleranci. O osud obžalovaného se nezajímá a nebyla zjištěna ani nenávist k jeho osobě.

Dále soud konstatoval (a na žádost obhajoby částečně přečetl) listinné důkazy založené ve spise. Ze zprávy Nemocnice Pardubického kraje, a.s., porodnicko - gynekologické kliniky bylo zjištěno, že poškozená zde byla vyšetřena v ranních hodinách dne 8. 5. 2016, i tam popsala, že jí muž nabízel kafe, někde kolem skateparku ji táhl do křoví, kde došlo k pohlavnímu styku – byla znásilněna. Vyšetřením byly zjištěny škrábance na krku vpředu, končetiny a další části těla bez viditelných poranění. Zjištěn mírný sekret před poševním vchodem, zadní stěna poševní bolestivá. Tyto skutečnosti byly ověřeny i z protokolu o prohlídce těla poškozené, když prohlídkou těla obžalovaného bylo zjištěno jednak drobné poranění úst, drobná oděrka na pravém zápěstí horní končetiny, drobná oděrka na levém lokti a dále drobný škrábanec v levé spodní oblasti břicha. Vše je zachyceno na pořízené fotodokumentaci. Z protokolu o ohledání místa činu, které označila poškozená, byly zajištěny pod stromem u kmenu dvě biologické stopy s nalezenou tekutinou a ve směru označeném poškozenou jako směr útěku pachatele, byly nalezeny dva přeložené ručníky zelené barvy, které byly zajištěny také jako biologická stopa. Z těchto ručníků byl získán DNA profil osoby ženského pohlaví, který se shodoval s DNA profilem poškozené. Zkoumání stop zajištěných na místě činu nevedlo ke shodě, což bylo ověřeno z odborného vyjádření, z oboru kriminalistika, odvětví genetika.

Jiné důkazní návrhy strany neměly a ani soud sám nezjistil žádných dalších důkazních prostředků k bližšímu objasnění trestní věci. V předmětné věci důkazy tak, jak je státní zástupce soudu předložil, postačují k odsouzení obžalovaného. Obžalovaný vinu popírá, avšak jeho výpověď byla soudem (z důvodů uvedených výše) označena jako nevěrohodná. Obžalovaný je z trestné činnosti bezpečně usvědčován výpovědí poškozené XXX, která jak osobně před soudem, tak i na policii v přípravném řízení (a dále pak před znalkyní a u lékařského ošetření) vždy shodně a podrobně popsala, jak k činu došlo a kdo je jeho pachatelem. Obžalovaného označovala jako pachatele již bezprostředně po činu na

nádraží ČD svědkům XXX resp. XXX. Pohyb v místě před nádražím vyplynul rovněž z kamerového záznamu s tím, že záznam neodpovídá tomu, co obžalovaný tvrdil v přípravném řízení (že s poškozenou nikam neodcházel).

Obžalovaný je psychopatickou osobností, dissociální, nezdrženlivou a nezodpovědnou, který si svoji frustraci řešil útokem na starší nemocnou a bezbrannou poškozenou, která je osobou s podprůměrným intelektem, emočně labilní, nezralou, ale i ovlivnitelnou, důvěřivou, méně opatrnou a neprozíravou, když překonat její odpor zdravému muži nečinilo významných potíží (stačilo ji podržet pod krkem), což pro poškozenou bylo extrémně bolestivé a nedbat odstrkování a nesouhlasu poškozené. Zásadním zůstává, že výpověď poškozené je znalkyněmi považována za autentickou vzpomínku na osobně prožitou událost a její věrohodnost vztahující se k této události je považována za zachovalou a navíc zcela korespondující s provedenými dalšími důkazy, když naopak obžalovaný je osobou, která je opakovaně trestně stíhána pro násilné jednání vůči ženám, vynucující si pohlavní styk násilím a jeho výpovědi v tomto trestním řízení dostaly účelovým změnám, s přihlédnutím k postupujícímu průběhu zajišťování důkazů. Obhajoba obžalovaného byla ve všech bodech zcela vyvrácena.

Oproti výsledkům přípravného řízení se tak u hlavního líčení nic nezměnilo. Obžalovaný svým zaviněným jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť poškozenou násilím (s přihlédnutím k vyššímu věku poškozené s využitím fyzické převahy, držením za ruce, krk, povalením na zem, násilným vysvléknutím) donutil k pohlavnímu styku, a uvedený čin spáchal souloží. Bylo jednoznačně prokázáno, že pod záminkou pozvání na kávu vylákal poškozenou z odbavovací haly Českých drah a na tmavém místě uchopil poškozenou bolestivě za krk, povalil ji na zem, sprostě jí nadával, chtěl, aby se nevzpouzela, neboť on si chce vykonat svoji potřebu, požadoval po ni nejdříve orální sex a přes její slovní a fyzický odpor, naléhání a prosby, na ni vykonal soulož. Poškozená opakovaně vyjádřila svůj nesouhlas s pohlavním stykem, její odpor a prosby však obžalovaný nedbal a donutil poškozenou k souloží, když ji způsobil ranku na krku a bolestivost v poševní stěně, když poškozená nežije pohlavním životem již dlouhou dobu, což bylo zachyceno i v lékařské zprávě. Na popisu skutku ani na právní kvalifikaci oproti podané obžalobě neměl okresní soud důvodů cokoliv měnit.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále bylo přihlédnuto k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Konečně soud přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédl ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

Z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 5. 5. 1998, sp.zn. 1T 15/98 bylo zjištěno, že obžalovaný byl uznán vinným trestným činem znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zákona. Za tento trestný čin mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání tří let se zařazením do věznice s ostrahou. Tehdy na dámské toaletě přes nesouhlas a odpor poškozené donutil tuto

k opakované souloži. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2012, sp.zn. 9 To 82/2012, byl obžalovaný uznán vinným přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, když původně rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 19. 1. 2012, sp. zn. 2 T 100/2011 byl uznán vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku, když skutek spočíval v tom, že vykonal pohlavní styk, ať už za jakýchkoliv okolností, s poškozenou XXX, nar. XXX. Z uvedeného rozhodnutí soud mimo jiné zjistil, že tehdy obžalovaný spáchal znásilnění na ženě ještě od šest let starší, než je poškozená XXX. Je tak zřejmé, že přes nezjištění absence sexuální deviace obžalovaný zjevně vyhledává starší sexuální partnerky, když takto učinil i v minulosti.

Na obžalovaného lze (a to i s ohledem na dřívější odsouzení pro stejně závažnou trestnou činnost) působit pouze uložením trestu odnětí svobody v jeho nepodmíněné formě, byť s přihlédnutím k následkům, ukládaného stále pod polovinou zákonné trestní sazby. Proto podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku byl uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř let. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť trest byl uložen za úmyslný trestný čin, odsouzený byl v minulosti ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody a výměra trestu převýšila tři roky. Pro jiné zařazení soud neshledal konkrétních podmínek.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho obsahu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V Pardubicích dne 14. února 2017

JUDr. Petr V a n ě ě k , Ph.D., v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Š. Krejčíková